

er Andragendet under Nr. 7 fra Stomager Egtved i Fredericia om Alderdomsunderstøttelse til hans Moder. Det er et Andragende, der er fremkaldt ved, at denne Mand har søgt at faa Alderdomsunderstøttelse til sin Moder, der nu er en Kvinde paa 89 Aar, men har faaet Afslag Gang efter Gang, dels af Byraadet, dels af Amtmanden; nu kan han altsaa ikke komme længere ad den Vej. Der foreligger en meget udførlig Redegørelse for Sagens Gang, idet Andragendet indeholder Oplysning om, hvordan det er gaaet til, og hvordan Forholdene ere. Grunden til de Afslag, Manden har faaet, og til, at man ikke har villet give hans Moder denne Alderdomsunderstøttelse, ligger deri, at da han i sin Tid overtog den fædrene Ejendom — det var i 1882 — var der af dens Værdi omtrent 900 Kr., som vare Moderens egne Penge. Man har da ment, at hun har haft denne Kapital og som saadan ikke var ude af Stand til at ernære sig. Naar man nu tager Hensyn til, at hun er sengeliggende og i de mellemliggende Aar har været sengeliggende den meste Tid, vil enhver kunne sige sig selv, at det i alt Fald kan være meget omvisteligt, om Sønnen derigennem har faaet et Bederlag, der var i Stand til at dække Omkostningerne for ham ved at opholde sin Moder paa hendes gamle Dage. Ejendommens Overdragelse kan ikke være sket for at omgaa Alderdomsforsørgelsesloven, da denne ikke var givet paa denne Tid, men først efter at han har overtaget denne Ejendom. Man har derfor i Udvalget, for saa vidt man har kunnet sætte sig ind i alle Enkelthederne denne Sag vedrørende faaet det almindelige Indtryk, at der dog var nogen Rimelighed for, at denne Sag fortjente en nærmere Overvejelse, og at der da kunde være nogen Sandsynlighed for, at det Udslag, man kunde komme til, kunde blive et andet end det, som det hidtil har været. I alt Fald staar det klart for os, at det Beløb, som der her er Tale om, og som skulde have været Formuen i 1882, 900 Kr., kunde den gamle Kvinde ikke have levet for indtil nu; det er aldeles givet. Udvalget har derfor ogsaa været enig om at indstille til Indenrigsministeren at tage denne Sag under nærmere Overvejelse og søge Oplysninger og Samraad derom, og se, at finde enten en Bekræftelse paa, at det, der allerede er sket, er rigtigt, eller, at der, hvad jeg i alt Fald for mit eget Vedkommende kunde mene er lige saa sandsynligt, kunde komme et Udslag, der gik i den Retning, at den vedkommende gamle Kvinde fik den Alderdomsunderstøttelse, som hendes Søn søger til hende. Forøvrigt antager jeg, at det ærede Medlem, der har indbragt An-

dragendet (Dusen), vil udtale sig. Jeg skal slutte med paa Udvalgets Begne at anbefale Tinget at stemme for de Indstillinger, som ere gjorte om Andragenderne Nr. 5 og 7.

Formanden (Høgskro): Jeg har ikke villet hindre Ordføreren i at begrunde, hvorfor Udvalget ikke har kunnet gøre Indstilling om flere Andragender, men jeg maa gentage min tidligere Bemærkning om, at de Andragender, om hvilke der ikke er gjort Indstilling, ikke foreligge til Behandling, men kun de to Andragender under Nr. 5 og 7.

Indenrigsministeren (Hørring): Andragendet under Nr. 5 er henvist til Indenrigsministerens nærmere Overvejelse. Det er et Andragende fra 96 Fiskere og gaar ud paa, at Snorrevaadffiskeri efter Rødspætter paa Dybet i Lille Vælt forbydes; men til et saadant Forbud mangler der enhver Godhjæmme, saa Regeringen kan altsaa ikke gøre noget der. Klagen gaar i øvrigt ud paa, at Fiskevnglen derovre forstyrres ved Vaadffiskeri, men i den Henseende har Indenrigsministeriet gjort, hvad det kunde, idet det har benyttet Bestemmelsen i Fiskeriloven om fredede Bunde til at forbyde Vaadffiskeriet i det inderste af Kolding og Gamborg Fjorde i Foraarsmaanederne. Skal der gøres mere for Fiskeriet derovre, saaledes at Fiskerne kunde faa bedre Ordning af Fiskeriet, maa de slutte sig sammen og se at faa Vedtægter i Henshold til Fiskerilovens Kapitel IV., det er den eneste Maade, hvorpaa de kunne opnaa noget. Naar dette Andragende bliver henvist til Indenrigsministeriet, skal man give Fiskerne nærmere Anvisning i saa Henseende.

Hvad Indstillingen under Nr. 7 angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind paa den. Med Hensyn til hele denne Klage, der foreligger fra den paagældende om, at der er nægtet hans Moder Alderdomsunderstøttelse, forholder det sig saaledes som altid med den Slags Klager, at den er ensidig affattet. Det følger af Sagens Natur, at den, som skriver Klagen, ser ensidig paa Tingen, og man kan selvfølgelig slet ikke dømme om Sagen paa det Grundlag, her er givet, og jeg skal heller ikke komme ind derpaa. Jeg har ikke noget imod, at Sagen henvises til nærmere Undervejelse. Det er jo ikke saa sjældent, at der til Indenrigsministeriet indkommer Klager over lignende Afgørelser, som i og for sig ere endelige, saaledes som her, hvor Amtmanden er enig med Kommunalbestyrelse, men vi nægte ikke, naar der i øvrigt er